

по Вѣрѡпа, по Зѡпадѣ, и по Полѣдне, и нигдѣ не сѡ запираше, а ми сѣ хѡдаше безз почиванѣ да проповѣда Христѡвото йма, каквѡто пише пространно въ Дѣлїята Апѡстолски, и самъ онъ ѡбѡвлява въ своитѣ си посланїа. Написа 14. Посланїа, които са четѡтъ на всѡкїй дѣнь въ Цѣрква, и въ тѣхъ и звѡва высокїатъ свой разумъ, и безмѣрнытѣ ѡкровенїета, които му Богъ ѡкры, и голѣмата премѡдрѡсть, коѡто му са даде ѡ Бога. Послѣ, като направи своѡта оѡста като ѣднѡ вѣрїа, и ѡзыкатъ си по свѣтливъ ѡ солнцето, съ когѡто просвѣти сїчкїатъ свѣтъ, най напѡконъ испѡлни своѡто служѣбное дѣло, и сѡ скончѡ мѣченически: Защѡ Нѣрѡнъ Кѣсарь Римскїй, коѡто преди ѣднѡ годїна бѡше распѡлъ Апѡстола Пѣтра въ Римъ, той пакъ на годїната въ тѡѡ същїатъ Градъ Римъ, и по тѡѡ същѡто времѡ посѣче и Пѡвѡла Апѡстола, и положиха тѣлѡто му при Апѡстолъ Пѣтровото тѣло.